

Proróctmi Ábdýasf. Kap. I.

10. Ne zabíjání, a pře nepravost proty bratru tvému Jáfobovi, přikáže teba háňa, y zabýnest na věky.

11. Za dňa kóiz sý stal naproti nemu, kóiz cuzi lapali wójsko gebo y cuzozémci byli wébazali prez bráni gebo, a na Jeruzalem házali los: ty také býmal sý gáfo géden s nych.

12. A nepotupug² za dňa bratra twébo, za dňa putowáná gebo: y neradug sa nad synami Júdfkýma za dňa zabýnutá geub: a ne pomýslug usta své za dňa úzkostí.

13. Any nemébazag prez bránu lidu nébo za dňa úpadu geub: any pórdat nebudes y ty w zlych nēcách gebo za dňa opústaténá gebo: y nerypústag naproty wójsku gebo za dňa opústaténá gebo.

14. Any stat nebudes proty nim, abyš geub zabýjal ktery utelal by dñ: y nezawýtag ostátnych gebo² za dňa zarmútku.

15. Nébo blýsko gest den táne proty wšeckým národóm: gáfo sý = utimil tak se stane tebe: óplatu twú obrátí na hlavu twú.

16. Nébo gáfo ste pili^o na býri még² swatég, tak pit budú⁹ wšecy kóhane ustamiéné: a pit budú y zabrusá se, a budú gáfoby nebglí.

17. A na býri býón bude wýslobozeni², y bude swatý: a wladat bude sum Jáfobúm stýma, ktery wladali s nym.

18. Y bude sum Jáfobúm óbení, a sum Józeffúm plamení, y sum Ázau pázdení: a podpálá sa strze nych, y spáli geub: a nebudú óstátki somu Ázau, nébo tán mluwíl.

19. A ty ktery sú k poslední za sedictwi méť budú býru Ázau, a ty ktery sú na polách Síhýstých: budú méť kraginu Ásragymowú, y kraginu Damaršfú: a Bonyamin méť bude Gálaád.

20. A přesébowání wójska tohoto sýnuw Izrabélských, wšecky nýstá kánancýstých až do Sarepti: a přesébowání Jeruzalémsté, ktere w Bosforu gest, bude méť Města toledněg stráni.

21. Y wýstupá wýsloboditel^a na býru býónskú súditi býru Ázau: a bude tanowé kralómstwi.

H. gen. 27. 42.
I. i. Judas:
L. Balai.

M. videt de pmo nere.

N. 70. fugientes.

O. Gal. latitio conu apno

P. lion capti.

Q. i. latabantz su re.

R. g. d. Judai sal uabantz per cyd & sublimigri senfu per (ristu).

A. i. propugnatoru ut Maabadas uel Nijhici Apoytoli

B. Cristo
C. perpetuo & sta file.

Proróctmi Jonássowé.

Kapitolu I.

I. Jonásf, kóiz poslan býl ós Boga do Týnywe házati, z hágonem utelal do Tarsý od oblicaga táne: i. II. Kóiz búřfa pómstala w bódi loř, gáfóto za přčinu ulapen býl. III. Kéřto do mora w bódi, w přstala búřfa.

I. Y stalo sa słowo táne k Jonássowi k sýnu Amáthi, póměgicý: 2. wstání, a di do Týnywe Města weličbo, a ház w nem: nébo zlořt gebo býre wýřta předémná.

3. Y wstal Jonásf, aby utelal do Tarsý před oblicagem táne, a do lú zessel do Joppen, y našel hágon planný se do Tarsý: a dal záplatu gebo y dohlí zessel sóňbo, aby se plawil s nyma do Tarsý před oblicagem táne.

II. 4. Ale tán puřil weliřy wětr na more: y stala sa búřfa weličá na mori, a hágon do nebezpečénřtwa býl přřřel pórrobiti sa.

5. Y báli se plawci, y křýčali muře k božu swému: a házali nádech^e, ktere w hágoně býmali, do mora, aby sa odlachěl od nych:

D. imyuno ee. lidu.

E. merus & one ra.

Proróctví Jonášové Kap. I. a II.

a Jonáš solum zesset so mnístnyštrán sagoma, y byl spál z blubokým
 6. A pristupil k němu správce sagoma, y povedel mu: Co ty tak mel
 F. hebr. plautz. my spín? mstán, na pomoc volaj Boža twébo, ašnad se rozpomené
 Bít na nás, a nezabyneme.

7. Y povedel geden muž tovaryšů svému: Poďte a hážme loše
 y zvědme, proč toto zabynuti gest nanas. A hážali loše: y padel loš
 G. Ko sta na Jonasa. disponente.

8. A povedeli mu: oznám nám pre kterú příčinu toto zabynuti
 gest na nás: gaky sy robotnyš? odkud sy, a kam gideš? aneb z gake
 do hou sy ty?

9. Y povedel gym: Já sem žid, a tána Boža Neběšského já se bogim,
 který sřročil more y zem.

10. A báli se mužé z velikým strachem y povedeli mu: Co sy učinil?
 nebo poznali mužé, žeby před obličajom táne utěkal, nebo gym
 byl oznámil?

11. Y povedel mu: Co učinime sřebú, aby prestalo more od nás?
 nebo more rostlo y bylo se nadymalo.

12. A povedel gym: Nežmíte mňa? a vřodte do mora, y prestane
 more od nás: nebo já vim že pre mňa táto búřka velika
 H. Di instin, tu. I. gvat' piau lum. pristla na nás.

13. Y býli pľavili mužé, aby zase prišli na zem, a nemóhli: nebo more
 rostlo, y bylo se nadymalo proty nim.

14. A volali k tánu y povedeli: Táne prosjme, žebyme nezabynuli
 pre muža toto, a nedávaj na nás křev nevinnú: nebo ty táne
 gako čitel, tak sy učinil.

15. Y vzali Jonáša, a vřodili do mora: y zastavilo se more od
 vlnobitá svého.

16. A báli se mužé strachem velikým tána, y oběti obětováli tánu,
 a sřiti sľobovali.

Kapitola II.

I. Donáš od vel-rybi pohlten byl, kteri řan byl přichyřtal, 1. II. A w nj za try
 dny y za try noci modil se. 2. III. Z rozřazu Božjho na zem sľebu nymra

I. Y pripravil řan řybu převelikú aby pohltila Jonáša: y zostal
 Donáš w břuchú řybi za try dny, y za try noci.

II. 2. A modil se Donáš k tánu Božu svému z břucha řybi.

3. Y povedel: Volal sem z zarmútku mého k tánu a wyslyřsal
 mňa: z břucha pekelného volal sem, y wyslyřsal sy hlas můj.

4. A vřodil sy mňa do blubokosti do prostřed mora, a voda oběsta
 la mňa dořola: mřecty zatok, a vlni přesli prezemňa.

5. A já sem povedel: Odvrženi sem od oćim tvojch: alemřak za
 se unyřim křotel tvůg řvaty.

6. Oběstali mňa dořoláš vodi ař do duři: propast obrázřila
 mňa, more přikřylo hlavu mů.

7. Na dno řor zřstupil sem: zřvori zěmřřte zřmřeli mňa na velkú
 a pozřnyřness z mřlořti řivot můg, táne Bože můg.

8. Křdiř řa řuzovala w mřiře duři mř, na tána řemřa řozřpomenul
 aby k tebe priřla modlitřba mř do křřtela twěbo řvateřho.

9. Křtery mřřnořti nadarmo opatřuřú, mřlořřenyřři řivě opřyřřagu
 10. Ale já z řlasem cřmali obětovat býdem tebe: cořoláš sem sľibil

řam za mřřlořbořeni řánu.

F. hebr. plautz.

G. Ko sta na Jonasa. disponente.

H. Di instin, tu.

I. gvat' piau lum.

A. n. propter vi.

B. per fortes.

C. Matt. 12. 40. Luc. 11. 30.

D. Gal. 119. 1. 2. Kor. 15. 4.

E. i. Cat. v. bala.

F. Sentiebat se nil laeri.

G. Gal. 68. 4.

H. g. d. n. postem.

I. Wola colen.

L. i. xlv.

Proroctví Jonáš - Kap. III.

III. 11. a povedel Jan tybe : y vymranla Jonáš na zem suču.

Kapitola III.

I. Jase foz poslan byl Jonáš k Nynivským kázati, předpovedel podvráeni města.

2. II. ony foz sa k Bobu obrátili, nekte znamená posoni ukazati : t. III. Pro
 10. Jan města odpustil.

I. 1. stalo sa slovo Jané k Jonášovi podrube, pomjadajcy :

2. Vstan, a di do Nynive města melifebo : a rozblasnuj w niem
 rec, kteru já tebe mluvim.

3. Y vstal Jonáš, a gisel do Nynive, vedle slova Jané : a Nynive
 mesto gymalo melife za try dny cesti chodjceq.

II. 4. A počal Jonáš kázati do města za jeden den cesti chodjceq :

5. Y volal a povedel : Jeste stviate dny gest, a Nyniv sa podvráti.

6. Y uivenli mužé Nynivštíj w Boba, a rozblasnomali k pust
 y obletali sa do mrec od melifebo až do malictebo.

7. Y přišlo slovo to k kralu Nynivštemu : a vstal z stolici svéq
 kralovsteg, y vyslel k seba odem sru, a obletel sa do mrec, a secl
 w poselu.

8. Y volal a povedel w Nynive z rozlazu krala a knjazat
 gebo foz povedel : any lidé, any hovada, any voli, any ovce
 nech nitebo nefostuq : any nech sa nepasu, any vodu nech nepigju

9. A nech sa přitvragu z mrecama lidé, y hovada a nech volagu
 mocné k Janu, y nech sa odmaca muž od svéq cesti zleg, a od
 neprávnosti, která gest w túkách gejb.

10. Kdož w odmátili sa, a odpustili Báb : y odmátili sa od
 přehlínosti, hñemv svébo, a nerabynemely.

III. 10. Y videl Báb skutki gejb, že sa odmátili od svéq cesti zleg :

11. Y odpustil Báb zlost, o kterg byl mluvil, aby gym uivil, a ne
 uivil.

Kapitola IV.

I. Jonáš, foz videl že sa gebo přorocstvi nemypnilo žalost mel, kterdo hñemv
 Jan třetá, t. II. Báb genu dñvod vydána že se zle hñemá, stře vy
 du učelú proto že w Nynive vjag než sto, a smael křtceum křtin
 nych bi bývalo, který nezřestli. 6. to gest 720000.

I. 1. Y trápil sa Jonáš trápenim velkým, a rozbienal sa.

2. Y modil se k Janu, a povedel : Prosym Jané, zdalž nemí toto
 slovo mé, foz sem gesté byl w zemi meg : pre toto předesl sem abych
 utlel do Jarsyn : nebo wim že ty ty Báb milostivy, a milostony, křez
 lvy, y mao nebo šitovana, a odpustáš zlost.

3. A weil Jané vezmi prosym dusu mu odémnia : nebo lepší
 my gest smrt nežly život.

4. Y povedel Jan : Co se domnyváš, že sa dobre hñemáš ty ?

5. A vyslel Jonáš z města, y sedel proti východu slunka městěbo :

6. a udelal sebe tam jastonu, y byl sedel pod niu w stínu, dokudby ne
 videl tobý se stalo městě.

7. Y pripravil Jan Báb vjebu s, a vyrostla nad hlavu Jonáš
 somu, aby býval stni nad hlavu gebo, a ochranoval ho : nebo byl
 uстал : y zradomal sa Jonáš na vysle, z radosti velkéq.

8. A působil Báb čerma foz smitalo na dny den : a podezřál vjebu
 y učelú.

F. Jer. 2. Post Dom.
 Pass. Ep.

M. praduans per
 ouos.
 A. Matth. 12. 41.
 Luc. 11. 32.
 O. Gal. verbo dñi.
 P. induxerunt per
 praedns sc. Regis
 Auctoille.
 R. seu nam.
 R. sc. praco.
 S. i praepto

In operibus
 A. Jer. 18. 11.
 Joel. 2. 14.

Bi. malum.

C. 700 sc. dixi
 D. Gal. 85. 5.
 Joel. 2. 12.
 E. 70. poenitens

F. fuit, ut miram
 loste crescat
 G. 70. cum bñto
 H. sub asensum
 amora.

Proróctvi Mycheášově Kap. I

I. astu ani mi & corporis

8. A když bylo myšlo slunko přitáhal sám větru teplemu, a bonu cymu: v páklo slunko hlavu Jonášovu, a rozpálen býval: v sa dal životu svému aby zemrel, v povedel: Lepší mi gest zemřiti než život vešti

9. V povedel sám Jonášovi: Co se domníváš, že se dobre hniemáš ty pre myšlu? A povedel: Dobre sa já hniemám až do smrti.

L. ex defectu ravis dixerit. M. inter boni & malid.

10. V povedel sám: Ty žalost máš o myšle, nad kterou sy nepracoval, ani sy neudělal aby rostla, která prez jednu noc rostla, a prez jednu noc zbynula.

11. V já neodpuštný Kynjme Městu velikému, v kterém gest mječ nezřto a smaet tisíc lidu, který nemedá: co gest mezi pravou a levou ruku^m gejus, v sobyret mnozy.

Proróctvi Mycheášově

Kapitola I

I. Mycheáš prorok pohrozuge zemí Samáriské, a Jeruzalémské že zabyni tym a z vezemim pre hodo-sluzebnost, i. II. Kterych oplátna, a l' aplacu napomina.

N. hic alius et ab illo 3 leg. 2. 14.

1. Slovo pane, které sa stalo k Mycheášovi^m Morastbystemu, za dnem Joatšana, Achaza, a Ozechyasá kráľum Júdskych: které videl o Samarii, a Jeruzalému.

O. deut. 32. 1. Isaj. 1. 2.

2. Ušlyte všecy lidé, a neč pozoruge zem, v úplnost gej: a mešte pana Boga za svěsta, pana k kostela svébo, svatebo.

A. Isaj 26. 21.

3. Nebo^m že sam vyjde z mysta svébo: a dolu zjede, v slapat bude vysotiti zemské.

B. sc. ad eos puniendu.

4. A stěna sa, don^e pod nym, v dolini sa roztopá gako mošt pred ohnem, v gako vodi, které zndbla sole tečy.

C. i. principes

5. Za hneč Jafobim^m všecy toto, a za hneč domu Yzrahálskebo. Gak ty gest hneč Jafobim^m: čily ne Samarija? a které su vysoté mysta Jud, které čily ne Jeruzalem?

D. i. plebei.

6. A za taloná položim Samariju, gako hromadu kamenim na poli když sa vysaduge vinnica: a státnem do dolini kameni gej, v zallad gej preužajem.

E. Idololatia.

7. A všecy rezbaršce obraze gej postřagú sa, v všecy zřsti gej popála sa ohnem, v všecy modli gej vbojim na zatraceni: nebo z odplat nerádnic z hromazdili sa, v až do odplati nerádnic na vrata sa.

F. quod vocat dolent valde lugubris

8. Nad tymto plakat budem v narřtat: oblúpeny, a naby púg dem: kmilim položim gako drátové, a žalost gako strosomú.

G. ne Filistai latenz

9. Nebo bez uffána zotalo poraneni gej, nebo dosáhlo až k Júdom dotklo se bráni lidu mébo, až k Jeruzalému.

H. i. urbis iiii na

10. V hneč neodslasugte s; šzama neplácte, v somie práchnytem práchem seba posypete.

I. Sebr. Saphir urbs o juda. v intellige sa maria

11. V precházajte obyvatele^m řekny s potupu zabáibery: nemysla které bydy v vygiti: od vas vezme plac sum suščsky, který sám sebe stal.

L. hostilis M. i. dolon latria.

12. Nebo sa k dobremu, který bydy v borskostach: nebo dolu zřsto zabyniiti od pana na bránu Jeruzalémsku.

13. Smot voza podimil se na obyvatele lachy: počaref hnečbuge